गुन्वतर्द्यां गुर्योगो बदा भरते । सम्वा बोमः संयोगी विशेषात् पूज्य शहरम्। पायसं घृतसंयुक्तां चिवास विनिव देवेत् । धूपटीयोव इ।राह्यैः पूर्व वत् पूजः बे भित्रम्। प्राधनन्तु घृत कार्या सर्व कामप्रद वृतम्। बादिखरेनतीयोगचत्रदेश्यां यदा भरेत्। बद्धां वा मवायोगी चिवं संपूच्य पूर्वत्। तिलास्तु प्राचने बला शादिलवृतमीरितम्। बारोग्यं जायतं तस्र पुलबत्स्मचै: षष्ट् । रोडिचीचन्द्र्योगच चत्रदेवत्रां बदा भवेत्। चल्यां वीमध्योगात् तदा चन्द्रगृतं चरेत् । पागुक्रीन विधानेन शिवं संपूज्य सहतः । दिध चीरन्तु नैवेदां प्रामनं चीरमेव च । कीर्त्तं मारोग्ब-भैवर्थं प्राप्त्याचान्त्रतं वचः। अविनीभौषषंयोगवत-दंशप्रां बदा भवेत्। खडम्यां भरकीयोन सदा भीन-वत चरेत्। सपूक्त परवा भक्त्या शिवं पञ्चोपचा-रतः। रक्तोत्पवपाचनन्तु बाकाच्यं प्राप्नुवाच्छभम्। रोडियोवधवंदोगचलदेव्यां बदा भनेत्। बटम्यां वा चनाचेन बुधन्नतं चनाचरेत्। मिना पूज्या विधा-नेन सङ्ख्यानवुदः सरम्। सङ्ग्यन्ति सभीये तः प्राधनं यावसंहतम्। प्रमार्थदाराच यशो वर्दते तस्त नाम्यया। रेवतीष्ठवंबोनचत्ररंग्यां वदा भवेत्। चारस्यां ति-व्ययंबीनाट् गुक्ततं तदा चरेत् ।. प्रायनं कविकाण्यन्त ज जारिवसनिवतम्। वागीयंत्रमवाप्रीति इतस्यास मभावतः। अवसं भागवतुतं चतुर्चत्रां बदा भवेत्। बक्ततं तदा विश्व पुनर्व जल्मी बदा। चंपूच्य परः विधानं बचाविभवविस्तरैः । धाधनं सध् चैताल कर्त्तव्यं वंयतालांना। महापानमनाष्ट्रीति व्रत्याख्य प्रभावतः। भर्चीमनिवीनस्तु चतुर्देग्यां यदा भनेत्। बाह्रीबीन-साच। स्यां तटा चनिव्रतं चरेत्। जित्रं संपूज्य विधिवत् µाशमं सञ्ज्ञीव च। यनिरंकाटचस्यो हि फर्न य प्यति योभनस्। विदश्च नग्यतं वत्यः। तटयं वतः माचरेत्। हेमज्ञायावासञ्च कम्बन्तः क्रमेण च। च जुन्न ती च्छा नी प्रमान वापनेता। बचा बन्धदता वसः ! चाचार्याय प्रवस्नतः'।

तिचित्रसम्बद्धतः यमस्त्रतो (१६ घाएम्यो त मायसः च-तदेको त हे तथा। खमावस्थायी समस्यो नप्तस्यो-डाटगाहत्वम । संतत्वरसभुद्धानः सततस्य जितिन्द्रतः । बद्धान्यं कर्वं यस यत्कसं सत्याचिनाम् । ऋद्धनानि कर्वं यह तद्यात्रोन्यभोक्षनात्? तिन्दुकाल्मीवृतं भविष्युष् ''ठ्यै हे मासि दिल्ले हे ! स्का-ल्यां विकोषनम्। यः पूनवित देवेयमीयसोकं व्रज-स्वरः। ठ्ये हे मासि तथाषादे चावणे च तथा घरे। पूज्येच्यरोमाधान् नीकोत्सवकदम्बकैः। विष्ठरान्तकरं यस्युं व्यास्वकास्वकस्य दनम्। गञ्जानास्व कदम्बन सूजवेत् गुग्युलेन च। टेम्बुक्कफ इंदिप् । प्राध्वत् स्वायशाधनम्'' टेम्बुक्किन्द्कफ सम्"।

तिबदा ही वृतं का न्दुप् "विधिना केन कर्ता व्यं तिस दा ही वृता त्तमम् । किया ता से तिथी चैद विधिना केन तक्क वे वृत्ती भगवा तुत्राच वैषेषमा से च व. कव्या तिथि देवा द्यी सुभा । ता सुपोय्य तदा स्तानं काला ना रायणं स्रोपेन् दत्यादि ।

तिखदादशीवृतं विणा भनीतम् "नाघनाचे त पकाप्ते था-भारकं भनेद् यदि। मूखं वा अच्छायक्त दार्ग्या नियतव्रतः। ग्टक्कीवात् पुरायक्षत्रदं विधानं तस्त्र से ऋषु ! । देवदेव' समध्यक्षं सम्मातः प्रवतः स्वतः । क्राचानात सम्मूच्य एकाद्यां महामतिः। उपा-षितो दितीयेऽक्ति पुन: सम्मुक्त केशवस् । संस्तूय नाचा तेनैर कथा। खोन प्रनः प्रनः। द्यासियां सु विमाव कथां में प्रोबतामिति। श्वानपायनबीः य-चासचा बच्चतिबा सने ! । विच्यु वीचनमन्त्रीय समाप्त्री वर्णपारचे। कण्यत्रान्धास्तिनैः यात्रं प्रकाद्येन च मं-दुताः । खंबोपानद्युगैः साद्वं संशीता रख्नमिषः । त्राञ्चावानां पर्यास्ते यथावनावसंख्यया' इलादि। विष्युधमें वृतान्तरम् 'भाष्यान्त समनीतावां चनचन त संवता। दादयी वा भवेत् कथ्या प्रोक्ता सा तिव-दाद्यी। तिबैः चानं तिबै इमि नेवेदां तिसमोदकैः। दोपैच तिसतेचेन तथा देय तिबोदकम्। हिबाच देवा विष्रेष् तक्षिंद्धइनि पार्थिव । अपश्रास्तिने राजन् । भातव्याच तथा तियाः । अपोवितनापरेऽद्रि क्रीतव्यच विशेषतः। रस्वनच प्रदातव्यं अध्यापेष्ठ तथा नव !। तिखामां तदा क्रत्या सीपनासी जितन्द्रयः। न दुर्गतिववात्रीति नात कार्या विचारवा द्यादि। तीव्यत गौरपु॰ ''बायाताचरणी भिष्या गिवचेत्रे वसेचरः। '

देशानी शिवसायुक्त सभते नाल संशयः''।
त्रत्यसप्रमीवृतं विष्णुधनीतिः ''चैत्रसासस्य प्रस्यः' राजायत्ते नराधिया । गोनयेनोप्ति ते सदा क्रयोव त्र यक्त्रसम्। न्त्रीष्टवत्रं समस्य सर्वे स्वं त्र्यं तेः ग्रुपे